

Sygn. akt V CSK 431/19

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa T. K.
przeciwko V. K. i mał. J. K. reprezentowanemu przez kuratora M. P.
o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 kwietnia 2021 r
zażalenia pozwanej V. K. na postanowienie Sądu Najwyższego
z dnia 24 listopada 2020 r., sygn. akt V CSK 431/19

odrzuca zażalenie

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 19 marca 2018 r. Sąd Rejonowy w W. w sprawie z powództwa T. K. przeciwko V. K. oraz małoletniemu J. K. reprezentowanemu przez kuratora pozbawił tytuł wykonawczy w postaci ugody sądowej z dnia 2 sierpnia 2010 r. zawartej przed Sądem Rejonowym w W. w sprawie III RC (...) wykonalności co do należności alimentacyjnych za okres od 1 lipca 2010 r. do 5 listopada 2014 r. co do kwoty 88.456,68 zł oraz orzekł o kosztach procesu.

Sąd Okręgowy w W., na skutek apelacji wniesionej przez pozwanych, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że kwotę wynagrodzenia należnego kuratorowi M. P. określił na kwotę 1.440 zł, oddalił apelację małoletniego pozwanego w pozostałej części oraz w całości apelację pozwanej i orzekł o kosztach procesu.

Pozwana V. K. wniosła skargę kasacyjną od powyższego wyroku powołując się na obie podstawy kasacyjne określone w art. 398³ § 1 k.p.c. W skardze został zamieszczony wniosek pełnomocnika skarżącej o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej.

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 24 listopada 2020 r. odrzucił skargę kasacyjną pozwanej V. K. i oddalił wniosek pełnomocnika skarżącej o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej, wskazując, że skarga kasacyjna pozwanej podlegała odrzuceniu z uwagi na treść art. 398² § 2 pkt 2 k.p.c., zgodnie z którym skarga kasacyjna jest niedopuszczalna m. in. w sprawach o alimenty.

Postanowienie to zaskarżyła zażaleniem pozwana V. K., wnosząc o jego uchylenie i nadanie sprawie dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje jedynie na postanowienia sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną, postanowienia sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 394¹ § 1 k.p.c.) oraz w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania (art. 394¹ § 1¹ k.p.c.).

Nie jest więc dopuszczalne zażalenie na orzeczenie wydane przez Sąd Najwyższy. Zażalenie wniesione przez pozwaną podlegało zatem odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁶ § 3 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

jw